♦bloc-notes♦

Să deschidem zăgazurile tinereței

In altă parte a ziarului nostru cititorii vor putea găsi modul cum s'a desfăşurat şi rezultatele concursului atletic disputat eri, în organizarea «Gazetei Sporturilor».

Să facem din capul locului o mărturisire. In vălmăşagul evenimentelor sportive de tot felul, a căror frunte o țin disputele footbalistice de înaltă tensiune, ideia organizării concursului şcolar a țâşnit din entuziasmul creator al câtorva vizionari. S'a născut ca un »deus ex machina» pe ogorul avid al unui sport profesionalizat până la extrem, fără prea multe iluzii şi cu puține posibilități de perfecțiune.

Cu atât mai reconfortantă a fost surpriza pe care am avut-o eri. Obişnuiți cu matchurile în care puțini atleți îşi consumă energiile plătite pentru marca goaluri în urletele vulcanice al mijlor de spectatori, întrecerile firavelor vlăstare de pe băncile şcoalei a însemnat un colțişor de cer cristalin în viața noastră sportivă adumbrită de mercantilism şi interese de tot felul. Ziua de eri a fost cu adevărat dedicată sportului pur. Fără alt țel decât posibilitățile de izbânzi frumoase, fără gânduri ascunse, şi numai cu credința tinereții entuziaste, zeci de şcolari şi-au încordat forțele pentru ridicarea unui sport care agonizează şi în rândurile atleților «Consacrați».

Cu toate condițiunile atmosferice neprielnice şi pe o pistă moale, s'au înregistrat rezultate destul de bune pentru posiblitățile unor copii neantrenati şi fără experiența concursurilor. Desigur că lucrurile aşa cum s'au termnat sunt îmbucurătoare.

Insă noi nu avem o politică sportivă pentru tineret. In timp ce ziarele străine ne aduc aproape zilnic ecouri îmbucurătoare despre performanțele şcolarilor, la noi nu s'a făcut aproape nimic. Ne-am obişnuit să încurajăm şi să fim alături de marile mulțimi de spectatori. Sportul pur ne lasă reci şi fără interes.

Rezultatele strălucite obținute în concursul «Gazetei Sporturilor» pot fi astfel un început fericit. Oficialii federațiilor, obişnuiți să descifreze în birouri capitonate şi înfundați în fotolii odihnitoare şarada ultimelor culise sportive, s'ar putea trezi la adevărata lor menire barem în ceasul din urmă. Nu înțelegem cum, astăzi când sportul are nevoie de cadre cât mai mari, pontifii sportului românesc nu s'au gândit încă să deschidă zăgazurile tinereții care se vrea chemată să-şi afirme posibilitățile, ce nu trebuesc ignorate. Aci se pot găsi elemente valoroase, după cum cu siguranță că pot fi create atleți adevărați.

Ne trebuesc concursuri şcolare cât mai numeroase şi cât mai diferite. Copiii să cunoască încă din formație disciplina sportivă şi cavalerismul.

Nu cred oficialii că o vastă pepinieră s'ar putea găsi în rândurile celor mici dar mulți?...

Şi ca să încheem aceste rânduri să aducem prinosul nostru de recunoştiință profesorilor şi studenților de educație fizică, cari părăsindu-şi pentru câteva ore ocupațiunile ce-i reclamau, au contribuit prin priceperea lor la reuşita concursului nostru.

Silviu Herescu

Femeia şi sportul

— *Anişoara, nu găsesc biberonul !...*
(După «Reichssportblatt»)

Emotivitatea sportivilor bucureşteni a fost pusă la grea încercare de ultimele întorsături ale campionatului național de football.

Intregul campionat a fost un lanț nesfârşit de întortochieri, dar ultimele zig-zag-uri ale ultimei etape au întrecut tot ce poate imagina fantezia unui roman-foileton.

Trebue să aibă cineva o inimă de piatră ca să nu se emoționeze de recentele frământări ale Venusului.

De unde până mai eri era campion sigur, făcând chiar achiziții pentru Cupa Europei Centrale, iată-i astăzi depinzând de matchul cu Unirea Tricolor.

Deci, întâlnirea dintre Unirea-Tricolor şi Venus a trecut cap de afiş, cu atribute de mare senzație.

Dar nu numai atât. Lumea nu s'a mulțumit să vadă în această partidă un spectacol interesant, ci a mers până acolo încât a instalat pe oboreni favoriții matchului.

Motivele? Extraordinara revenire a oborenilor în fața Universității şi avantajul terenului.

Mai mult decât forma, conta pentru public avantajul terenului.

— La ei în «cutie» câştigă sigur oborenii.

Dar spre stupefacția tuturor cari vedeau în Unirea un învingător aproape cert la Obor, iată că ziarele publică eri un acord prin care Unirea renunță la avantajul terenului.

Un mister de nepătruns la care cei întrebați n'au putut decât să ridice neputincioşi din umeri.

Tocmai noaptea târziu, s'a strecurat o slabă rază de lumină în această încurcată chestiune, rază care s'a reflectat din următorul dialog:

— Cum dracu' dom'le de a renunțat Unirea la avantagiul terenului?

— Pentru Unirea nu-i mare nenorocire. O să joace băeții cu suflet şi la Venus. Mai mare ghinion îl are arbitrul...

— Arbitrul? Dece?

— Din cauza diferenței dintre terenuri.

— Cum adică?

— Un match disputat ca acela dintre Venus şi Unirea Tricolor, trebue să se termine musai cu niscai accidente. La Unirea unde terenul e accidentat, arbitrul putea să scape teafăr, dar la Venus, unde terenul e ca'n palmă, o să iasă arbitrul... accidentat.

*

Dupăce F. I. F. A. ne-a dat satisfacție, ținând seamă de protestul nostru, sorții au ținut cu tot dinadinsul să rămânem în seria II a turului eliminatoriu pentru Campionatul mondial.

Vom juca deci cu Polonia şi apoi — dacă se înscrie în această competiție — cu Spania.

Nu e rău. E chiar mai bine ca înainte, când aveam ca adversari pe jugoslavi.

Totuşi un oficial se declara eri foarte nemulțumit de noua situație.

— In noua clasificare — spunea oficialul — am căzut din lac în puț.

— Cred că vă'nşelați. Avem o situație mai bună.

— Fii serios. In vechea serie, am fi avut de jucat două matchuri, iar acum vom fi nevoiți să eliminăm trei adversari.

— Trei?

— Desigur. Polonia, Spania republicană şi Spania naționalistă.

Astyanax

De prin lume adunate

FISCUL NU UITA NICIODATA

Legea, la New-York, obligă pe străini, ori să se repatrieze, ori să plătească o însemnată sumă din banii câştigați în timpul petrecut pe pământul Statelor Unite, — sau în cel mai rău caz — fiscul se mulțumeşte cu o declarațiune prin care se constată că oaspetele n'a câştigat nici un ban în tot timpul şederii sale în America.

Această nouă decizie a fiscului american a cam pus pe gânduri pe numeroşi sportivi cari se găseau tocmai pe punctul de a se repatria.

De altfel şi excelentul nostru boxeur, Toma Aurel, a fost atins de rigorile acestei legi.

Se spune însă că fiscul american este pe cale de a se interesa în această privință de situația financiară a câtorva campioni europeni — cari tocmai vor să treacă Oceanul.

Câțiva „aşi" ai volanului cari au câştigat mulți dolari în America, sunt vizați în special.

BICICLETELE ŞI TRAMVAIELE

Nu este vorba de o fabulă!

La noi circulația nu este periclitată prea mult de viteza şi mersul „nebunesc" al bicicliştilor.

Numărul mare al bicicliştilor din Franța din a cărei cauză circulația în marile oraşe a devenit o problemă, împiedecă enorm mersul celorlalte vehicule şi de aceea problema circulației lor îşi aşteaptă rezolvarea.

La Strassbourg, consiliul comunal — sesizat de o reclamațiune a societății locale de tramvaie, care se plângea de mersul bicicliştilor — a încercat să dea o deslegare acestei probleme.

Consiliul a hotărât constituirea unei comisiuni de anchetă care să studieze chestiunea.

Rezultatele anchetei au fost surprinzătoare, pentru membrii consiliului municipal, dar în orice caz îmbucurătoare pentru ciclismul francez.

Astfel, ancheta a stabilit că în timp ce numărul călătorilor din tramvaie scade în fiecare an, numărul bicicliştilor este în continuă creştere.

Cincizeci de mii de biciclete circulă zilnic pe străzile Strassbourgului... spre exasperarea societății comunale de tramvaie care îşi vede astfel afacerile compromise.

UN PARIU ORGINAL

Un tânăr atlet dela Universitatea politechnică din Chicago, propuse într'o zi unui camarad al său de club că pariază că va parcurge în „ținută completă" de nudist străzile principale ale oraşului.

Angajând un „taxi", îl puse să fie tras de un cal, după ce mai întâi scoase planşeul interior al maşinei.

Intră apoi în maşina, se desbrăcă, trăgând perdelele, porunci birjarului să o conducă încet prin centrul oraşului.

Nimeni nu-şi putu închipui ce se petrece în interiorul maşinei, unde originalul atlet american, complet gol, râdea satisfăcut că a câştigat pariul...

22 DE CONCURENȚI

în „Marele Premiu al Bucureştilor"

Patru alergători străini vor fi la startul probei

Inscrierile pentru «Marele Premiu al Bucureştilor», cursa automobilistă de viteză ce se va alerga Duminecă dimineața pe circuitul de lângă statuia Aviației, s'au închis, listele însumând un total de 22 concurenți. Această cifră este posibil să fie augmentată cu câteva unități, întrucât poşta poate să mai aducă încă, câteva înscrieri de ultimă oră.

Cele 22 nume cari formează lista concurenților sunt ale unor oameni cari au difuzat reale posibilități în domeniul automobilismului, astfel că prezența lor la plecare constitue cea mai perfectă garanție de succes.

Intr'adevăr, în afară de cei 4 concurenți străini — în ultimul moment s'a primit înscrierea contelui Nicolas Festetitsch (Ungaria) şi cea a lui H. Berg (Germania) colegul de echipă al lui Ernst Henne — se vor alinia la steag, toți alergătorii români cari şi-au făcut un renume în automobilism, arătând o clasă internațională.

LA CURSE

Categoria trăsurilor de curse a întrunit 10 participanți, toți piloți valoroşi, capabili să realizeze performanțe de importante dimensiuni.

Debutul în România a alergătorilor Hans Reusch (Elveția) şi A Berg (Germania), reintrarea la noi a contelui Festetitsch şi participarea lui Petre Cristea la volanul unei trăsuri de curse sunt atracții demne de a fi menționate.

Nu cu mai puțin interes trebue privită participarea lui Iorgu Ghica, învingător în prima ediție a competițiunei şi reintrarea lui Mihail Sontag, unul dintre alergătorii capabili să stabilească performanțe de mare răsunet.

Şansele celorlalți concurenți nu trebuesc, deasemenea neglijate, întrucât toți s'au comportat admirabil în probele la care au participat.

LA SPORT

12 nume figurează pe lista candidaților la victorie, în proba destinată trăsurilor de sport. Dintre aceştia, numai doi reprezintă, pentru noi, necunoscutul. Probabil că ei nici nu vor figura. Ceilalți 10, în schimb, vor fi toți, fără excepție, mari animatori ai cursei.

In această probă vom avea prilejul să facem cunoştința clasei faimosului as german Ernst Henne, recordman mondial motociclist şi un necontestat as al volanului. Pilotul casei B. M. W. vine în țară aureolat de frumoasa victorie recent repurtată în «Marele Premiu al Granițelor». Este sigur că, alergătorii noştri vor avea multe de învățat dela asul german, a cărui experiență nu trebue trecută cu vederea.

Reprezentanții noştri mai bine înarmați ca totdeauna nu vor însemna, pentru pilotul german, o cantitate neglijabilă astfel că, lupta pentru întâietate va fi, fără îndoială, la înălțimea importanței acestei întreceri.

DISTANȚELE

Cele două probe automobiliste se vor disputa pe distanțe diferite. Concurenții angajați în categoria trăsurilor de curse vor avea de acoperit, 35 tururi (129 km. 500) şi cei din categoria trăsurilor de sport, 25 tururi (92 km. 500).

PARTICIPANȚII

Lista celor 22 înscrişi — cifra de pe margine corespunde numărului de ordine al fiecăruia — se prezintă precum urmează:

CATEGORIA CURSE

1. Hans Reusch (Elveția), Alfa Romeo.
2. Iorgu Ghica, Maserati.
3. Petre Cristea, Duesenberg.
4. Luca Niculescu, B. M. W.
5. Mihail Sontag, Bugatti.
6. Col. Al. Berlescu, Ford.
7. Ing. Petre Carp, Bugatti.
8. N. Festetitsch (Ungaria), acerati.
9. Ivan Ghica-Dumbrăveni, Bugatti.
10. A. Berg (Germania), B. M. W.

CATEGORIA SPORT

1. Ernst Henne (Germania), M. W.
2. Petre Cristea, Ford.
3. Petre Cristea, X.
4. Luca Niculescu, B. M. W.
5. Mihail Sontag, Bugatti.
6. Col. Al. Berlescu, Ford.
7. Ing. Jean Calcianu, Ford.
8. Sever Alexandrescu, Auburn.
9. Heinrich Rosenauer, B. M. W.
10. Mircea Milarez, Ford.
11. Marin Butculescu, B. M. W.
12. Giacomo Malacolla, Fiat.

ANTRENAMENTUL

Antrenamentele în vederea cursei vor avea loc în zilele de Vineri 28 şi Sâmbătă 29 Mai, între orele 6—9 dimineața.

CURSA VA FI RADIO-DIFUZATĂ

A doua parte a probei trăsurilor de curse va fi radio-difuzată de postul Bucureşti.

Un nou articol al lui Langenus

Continuare din pag. 1-a

să conducă mingea cu măestrie şi să respingă atacul cu multă pricepere.

De multă vreme echipa Belgiei nu a avut o linie de atac mai bună ca cea de astăzi. Braine este un virtuos; el este creerul şi motorul echipei. Socot că nu mai este nevoe să recomand pe acest jucător, stea consacrată a footbalului european. Braine, din fericire, nu este singurul element de mare valoare din acest atac care are în Voorhoof un inter ce ştie deasemeni să pună bazele unei manevre inteligente de atac.

Capelle este puțin cam firav, însă posedă o agilitate extraordinară, o rapiditate fără de egal şi un shot necruțător. Capelle este doctor în drept, dealtfel singurul jucător cu diplomă universitară al expediției. Cele două extreme au stiluri diferite de joc. Buyle este rapid şi agil. Van den Eynde, flegmatic, puțin cam încet, însă mult mai tehnic.

Recomandările au fost făcute. Inchei această scrisoare în speranța că la Bucureşti, compatrioții mei vor putea să dea deplină satisfacție publicului românesc şi că echipa care va câştiga va merita aceasta.

JOHN LANGENUS

Turism

Construirea unei case de adăpost în masivul Ciucaşului

Asociația de turism „România Pitorească", încă dela înființarea ei şi-a îndreptat privirile asupra masivului Ciucaş, masiv pe cât de interesant şi de aspectuos, pe atât de necunoscut turiştilor noştri.

După ce l-a făcut cunoscut prin articole de ziare şi reviste, dar mai ales prin călăuza „Valea Teleajenului. Vălenii de Munte şi masivul Ciucaşului" (1930, azi epuizată), Asociația a trecut la înlesnirea cercetării lui prin marcarea potecilor ce duc în vârfurile crenelate ale masivului.

Acum, asociația „România Pitorească" a pornit la ultima realizare necesară acestui masiv: la construirea unei case de adăpost pentru turişti.

Punerea pietrei fundamentale a acestei cabane a avut loc, cu solemnitatea cuvenită unui asemenea eveniment, în prezența a 50 membri şi invitati, osebit de localnicii satului Cheia, cari au tinut să participe la această festivitate.

După oficierea serviciului divin de către 2 preoți aduşi dela Mânăstirea Cheia, şi după semnarea cuvenitului pergament, care a fost pus la temelia casei, a urmat seria cuvântărilor, luând cuvântul d-nii: dr. G. Dumitrescu-Floru, preşedintele filialei Ploeşti a Asociației „România Pitorească" şi d. G. Gherasi preşedintele Clubului Carpatin Român, după care s'au citit scrisorile de bună urare trimise de Societatea Carpatină Ardeleană a turiştilor (S. K. V.) şi Turing-Clubul României. D. profesor Nicolae Ioan, preşedintele Asoc. „România Pitorească", a încheiat seria cuse bucură de o minunată privelişte învântărilor, insistând asupra însemnătății acestei cabane pentru turismul românesc. Cabana se ridică în punctul Chiconjurătoare. Ea va fi terminată la finele lunei Iunie 1937 şi va putea arușca, în centrul masivului Ciucaş, şi dăposti până la 50 de persoane.

Inaintea celui de al patrulea Tur al României

Ne-am întrebat mereu dacă însemnările noastre, apelurile, sugestiile şi remediile propuse, cu privire la medii, felul de pregătire, — rânduri în care arătam modalitatea de a progresa, situația noastră „minoră" față de străini, etc., etc., sunt şi rămân numai simple şi inutile însemnări.

Ne-am întrebat deasemeni dacă ne va înțelege cineva, sau mai bine zis vor înțelege cei în cauză să pună în practică propunerile noastre, isvorâte din observațiuni pe teren, cunoştiințe de specialitate şi din dorința de mai bine.

Dar, spre regretul nostru, situația rămâne aceiaşi: mediocră, înapoiată, nici o tendință mai serioasă din partea cicliştilor de a se smulge din mentalitatea complet eronată a curselor somnolente şi cu viteze mijlocii ruşinoase.

*

S'ar putea ca alergătorii să nu ne fi citit. Se poate şi aceasta pentrucă pe lângă atâtea alte „bube" o mai au şi pe aceia că nu-şi aruncă ochii pe ziar decât Sâmbătă în ajunul curselor, când vor să ia cunoştință de numele adversarilor şi să vadă ce credit li se acordă, cu anticipație, şi Lunea, şi atunci iau articolul dela coadă la cap, dornici să cunoască mai iute aprecierile asupra lor. Cetind dela coadă la cap cronica zilei, de multe ori nu mai ajung sau n'au răbdare să-şi arunce ochii şi asupra observațiunilor, constatărilor, sugestiilor şi criticii, a spectacolului în genere, făcută de cronicarul respectiv.

In celelalte zile, în cursul săptămânii, când în mod obişnuit şi pentrucă permite spațiul, se fac reveniri şi comentarii, cicliştii (desigur nu toți, dar majoritatea) nu mai citesc, nu mai vor să se informeze.

Şi deaceea, în ziua unei curse oarecare, într'o chestiune de regulament, etc., fac ochi nevinovați ca în fața unei porți noui, pretextând că n'au ştiut că s'a modificat cutare sau cutare punct din regulament, că nu cunosc traseul sau cine ştie ce altă naivitate şi lipsă de informație.

*

„N'a cunoscut traseul" — poți auzi, deseori, pe câte un inimos suporter scuzându-şi băiatul care putea câştiga dacă nu greşea la un moment dat parcursul.

Dar, Dumneezu să ne ierte, noi ştim că în complexul de condițiuni care se cer ca să obții o victorie, intră pe lângă pregătire, condiție fizică, abilitate în virage, etc. etc. şi cunoaşterea traseului.

Căci altfel e absurd (vorbim de cursele obişnuite) să ai pretenția să câştigi când tu habar n'ai pe unde mergi.

*

Cu titlu de informație subliniem aci aspectul majorității curselor din Franța. Sau de oriunde aiurea din Occident.

Starterul a lăsat steagul.

Plutonul s'a urnit în zornăit de lanțuri şi unduiri de umeri.

Nu trec nici 7-8 sute de metri şi din pluton țâşnesc vijelios şi cu nădejde, doi, trei. Plutonul se pune în urmărire şi, fireşte, îi prinde. Dar după o goană de câteva duzini de kilometri? Abia s'a reîntregit plutonul şi pleacă alții ca din gaură de tun. Altă goană, altă vânătoare. Şi iată cum se realizează în mod obişnuit în curse de 200—250 km. iuțeală medie de 35, 36 şi 38 pe oră; în unele chiar şi 40, cum a fost în cursa Paris-Nevers(220 km. în 5 ore şi 30 minute).

*

Nici nu vă veți crede ochilor citind o cronică în ziarele franceze, în care un alergător sau doi, trei, sunt ridicați în slăvi şi clasați abia al 10-lea sau 20-lea. Dar au fost „eroii" alergării, au atacat, au încercat evadări, au reuşit, au fost prinşi şi, normal, spre sfârşit au slăbit.

Iar cei îndrituiți să noteze performanțele în vederea selecționării ştiu că cei cari au fost combativi, au activat, merită o notă cu mult mai mare decât cei care s'au adăpostit, aşteptând demarajul final.

Dar a aştepta plasat aproape că nici nu se poate. Prea sunt dese „ruperile", demarajurile subite. Şi apoi o conştiință de autentici sportmani îi face să activeze intens, pe rând.

Acesta e secretul mediilor mari şi al progresului.

*

La noi, dacă se produc două, trei demaraje într'o cursă, e prea mult. Afară de aceasta sunt anemice, lipsite de convingere. Toți aşteaptă demarajul final. Atât aşii cât şi „inferiorii". Un demaraj final încâlcit, cu busculade şi un rezultat falşificat.

*

De multe ori am luat parte la antrenamente, cu diferite grupuri, de 5-6 inşi şi s'a realizat cu o uşurință surprinzătoare 34 sau 35 pe oră, pe o rută de 60-80 km. pentru ca în cursă, pe aceiaşi distanță, plutonul să se împotmolească într'un foarte modest şi exasperant de monoton 31-32 pe oră.

Sunt constatări pe cât de triste, pe atât de adevărate, învederând o stare de spirit bolnăvicioasă, a cărei remediere trebuie să se producă cât de curând.

Este absolut necesară, întrucât altfel devin inutile eforturile şi sacrificiile pentru realizări mari. Desigur că oricine se gândeşte la marele înconjur al țării.

Este nevoie de o schimbare de vederi, de activitate dârză din partea tuturor cicliştilor pentru a ne pune în ritmul vremii şi a nu mai lăsa pe „musafiri" să plece cu buzunarele doldora cu bani româneşti, câştigați uşor şi în fața unor adversari slabi.

E aci o realitate crudă asupra căreia cicliştii noştri trebuie să reflecteze bine. Ne apropiem de a patra ediție a „Turului", se fac sacrificii imense, se cheltuiesc energii şi bani.

Şi, măcar să avem satisfacția unei comportări excelente dacă de o victorie categorică încă, în mod normal, nu poate fi vorba.

EMIL IENCEK